

Vliegers die genade kennen

Door middel van aanplakbiljetten tracht men ons te suggereren
“Engelse vliegers kennen geen genade, zij werpen bommen op vreed-
zame burgers”

Neen, dan de Duitse vliegers: die kennen genade....

DENK AAN ROTTERDAM

Er kwamen vliegers aangevlogen
haast als lammetjes zo zacht,
Die hebben vol van mededogen,
'n bezoek aan Rotterdam gebracht,
Ze lieten daar hun bommen vallen,
Door liefde en tederheid bezield,
Door vliegers die genade kennen
werd Rotterdam geheel vernield.

Daar werd een ziekenhuis getroffen.
waarop een rode kruisvlag stond.
Daar was het dat men allen eisen
van Recht en van Beschaving schond,
Daar stonden duizendtallen huizen
in weinig tijd in vuur en vlam,
De “vliegers” die genade kennen
die bombardeerden Rotterdam

Daar werden, vrouwen, grijsaarts, kinderen
Door dat genadige geweld
Bij 't ijdel vluchten door de vuurzee
Door vallend steen terneer geveld.
Daar vluchtten angstig opgejaagde,
over vuur'ge straten voort....
De “vliegers” die genade kennen,
Die hebben Rotterdam vermoord.

Vanuit de Rotterdamse puinhoop
klinkt fel en schril een rauwe kreet
“Ziet en onthoudt wat daar geschied is,
wie hier genade gelden deed”
Die kreet weerklinken allerwegen
Door heel 't geknechte Nederland,
De “vliegers” die genade kennen,
Die hebben Rotterdam verbrand.

H. van Oranje

*[Vliegers die genade kennen, door Hein van Oranje pseudoniem van Anton van Atten (1901–1976)
uit Rotterdam. Het werd geschreven in juni 1940 en illegaal verspreid waardoor het al snel in heel
Nederland bekend was [*i*](#)]*

Vliegers die genade kennen.

Door middel van aanplakbiljetten tracht men ons te suggereren,
„Engelsche vliegers kennen geen genade, zij werpen bommen op vreed-
zame burgers”
Neen, dan de Duitse vliegers; die kennen genade....
DENK AAN ROTTERDAM.

n Er kwamen vliegers aangevlogen
haast als lammetjes zo zacht,
Die hebben vol van mededogen,
’n bezoek aan Rotterdam gebracht,
Ze lieten daar hun bommen vallen,
Door liefde en tederheid bezield,
Door vliegers die genade kennen
werd Rotterdam geheel vernield.

Daar werd een ziekenhuis getroffen,
waarop een rode kruisvlag stond
Daar was het dat men alle eisen,
van Recht en van Beschaving schond,
Daar stonden duizendtallen huizen
In wienig tijd in vuur en vlam,
De „vliegers” die genade kennen,
die bombardeerden Rotterdam.

Daar werden, vrouwen, grijsaards, kinderen
Door dat genadige geweld,
Bij ’t ijdel vluchten door de vuurzee,
Door vallend steen terneer geveld.
Daar vluchtten angstig opgejaagden,
Over vuur’ge straten voort....
De „vliegers” die genade kennen,
die hebben Rotterdam vermoord.

Vanuit de Rotterdamse puinhoop
klinkt fel en schrill een rauwe kreet
„Ziet en onthoudt wat daar geschied is,
wie hier genade gelden deed”.
Die kreet weerklinke allerwegen
Door heel ’t geknechte Nederland,
De „vliegers” die genade kennen,
die hebben Rotterdam verbrand.

H. van Oranje.